

Uchwała z dnia 9 czerwca 2009 r.

II UZP 4/09

Przewodniczący SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Bogusław Cudowski, Małgorzata Gersdorf.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2009 r. sprawy z wniosku Jadwigi S. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówce Terenowej w W. o wyłączenie z kręgu osób upoważnionych do renty rodzinnej, na skutek zagadnienia prawnego przedstawionego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 marca 2009 r. [...]

„Czy przepis art. 107a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r., Nr 39, poz. 353 ze zm.) w zw. z art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz.U. z 2008 r., Nr 50, poz. 291) stanowi podstawę wniosku o wyłączenie prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia społecznego rolników również w sytuacji, gdy przysługuje ono wyłącznie jednemu uprawnionemu ?”

p o d j ą ł u c h w a ł ę :

W sytuacji, gdy uprawnioną do renty rodzinnej jest tylko jedna osoba, nie może ona skutecznie złożyć wniosku, o którym mowa w art. 107a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) w związku z art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291) o wyłączenie jej z prawa do tej renty.

U z a s a d n i e n i e

Przedstawione Sądowi Najwyższemu pytanie prawne powstało na tle następującej sprawy. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Włocławku oddalił odwołanie Jadwigi S. od wydanej dnia 25 stycznia 2008 r. decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o odmowie prawa do „wycofania renty rodzinnej”. Sąd pierwszej instancji ustalił, iż Jadwiga S. urodziła się w dniu 20 stycznia 1953 r. Mąż wnioskodawczyni - Jerzy S. otrzymał rentę strukturalną na okres od 26 listopada 2004 r. do 26 października 2014 r., w wysokości 1.462,71 zł. Jerzy S. zmarł w dniu 26 czerwca 2005 r. Jadwiga S. w dniu 7 lipca 2005 r. złożyła wniosek o rentę rodzinną po zmarłym mężu. Decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 12 lipca 2005 r. świadczenie to zostało jej przyznane od 26 czerwca 2005 r. na stałe. Kolejno, w dniu 22 stycznia 2008 r., Jadwiga S. złożyła wniosek „o zbycie prawa” do renty rodzinnej w celu otrzymania renty strukturalnej. W tych okolicznościach zapadła zaskarżona w postępowaniu decyzja organu rentowego, w której wskazano, iż wniosek o rentę może być wycofany, jednak nie później niż do dnia uprawomocnienia się decyzji, zaś decyzja dotycząca wnioskodawczyni uzyskała walor prawomocności w dniu 16 sierpnia 2005 r. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy przywołał treść art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w związku z art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz skonstatował, że Jadwiga S. w chwili śmierci męża miała ukończone 50 lat, zatem spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty rodzinnej, które to świadczenie zostało jej przyznane decyzją z 12 lipca 2005 r. Następnie Sąd pierwszej instancji wskazał, iż w myśl art. 101 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczeń ustaje: 1) gdy ustanie którykolwiek z warunków wymaganych do uzyskania tego prawa; 2) ze śmiercią osoby uprawnionej. Powołując się na powyższe, Sąd ten wywiódł, iż w przypadku wnioskodawczyni nie zaszły przesłanki ustania prawa do przedmiotowego świadczenia. Sąd Okręgowy stwierdził, iż powyższa regulacja nie przewiduje możliwości ustania prawa do świadczeń na skutek rezygnacji. W dalszym toku swoich rozważań Sąd pierwszej instancji podkreślił, że w myśl art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w związku z art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS możliwe jest cofnięcie wniosku o emeryturę lub rentę, jednak nie później niż do dnia uprawomocnienia się decyzji. W razie wycofania wniosku postępowanie w sprawie świadczeń podlega umorzeniu. Wskazując, iż w niniejszej sprawie decyzja o przyznaniu renty rodzinnej wnio-

skodawczynie uległa uprawomocnieniu w dniu 16 sierpnia 2005 r., Sąd Okręgowy stwierdził, że wniosek nie może już zostać cofnięty. Sąd pierwszej instancji zważył nadto, że w myśl art. 52 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 107a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jeżeli do renty rodzinnej uprawnionych jest więcej niż jedna osoba i jedna lub kilka z tych osób zgłosi wniosek o wyłączenie z kręgu osób uprawnionych do renty, prawo do renty rodzinnej ulegnie ponownemu ustaleniu z pominięciem tej osoby. Zdaniem Sądu Okręgowego powyższe świadczy o tym, iż ustawodawca przewidział możliwość żądania wyłączenia z kręgu osób uprawnionych do renty rodzinnej, jednak - jak wskazuje literalne brzmienie przepisu - jedynie w sytuacji, gdy do renty rodzinnej uprawnionych jest więcej niż jedna osoba.

W zaprezentowanych okolicznościach faktycznych Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie powziął wątpliwość co do podmiotowego zakresu zastosowania art. 107a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) w związku z art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291). Wskazując, że w myśl § 10 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na uzyskiwanie rent strukturalnych objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. Nr 114, poz. 1191 ze zm.) jednym z warunków koniecznych przyznania prawa do renty strukturalnej małżonkowi zmarłego uprawnionego do tego świadczenia jest, by małżonek ów nie miał ustalonego prawa do renty z ubezpieczenia społecznego rolników, Sąd uznał, że trudno wskazać na argumenty natury pozajęzykowej przemawiające za odmową zastosowania przepisu art. 107a ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej z 1998 r. w sytuacji, gdy do renty rodzinnej uprawniona jest wyłącznie jedna osoba. Dają one natomiast podstawy do rozciągnięcia zastosowania tego unormowania również na sytuację, gdy uprawnioną do renty rodzinnej (z ubezpieczenia społecznego rolników - art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników) jest wyłącznie jedna osoba. Wyłączenie przedmiotowego uprawnienia w takiej sytuacji łączyłoby się z ustawowym zróżnicowaniem podmiotów spełniających to samo kryterium, którym jest przysługiwanie prawa do renty rodzinnej. Zróżnicowanie to miałoby postać upośledzenia jednego z tych podmiotów (mającego wyłączone prawo do renty rodzinnej) i uprzywilejowania drugiego z nich (będącego uprawnionym do renty rodzinnej wespół z innymi jeszcze osobami) w oparciu o przesłankę, na której zreali-

zowanie nie mają one żadnego wpływu, niebędącą nadto warunkiem koniecznym nabycia przez któregokolwiek z tych uprawnionych warunków do renty rodzinnej. Skoro zatem zasady nabycia prawa do tego świadczenia są dla obu podmiotów jednakowe, a jednemu z nich zapewnia się możliwość wyłączenia prawa do renty rodzinnej, takie samo rozwiązanie systemowe powinno funkcjonować w odniesieniu do wszystkich innych mających ustalone prawo do renty rodzinnej niezależnie od tego, czy jest to uprawnienie wyłączne, czy też uprawnionych do tego świadczenia jest więcej. W przeciwnym razie dochodzi w tym kontekście do nierówności wobec prawa.

Sąd Apelacyjny ponadto stwierdził, iż w razie uznania, że przepis art. 107a ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej z 1998 r. dotyczy wyłącznie sytuacji, gdy uprawnionych do renty rodzinnej jest więcej niż jedna osoba, mielibyśmy do czynienia z naruszeniem konstytucyjnej zasady równości wobec prawa (art. 2 i 32 ust. 1 zdanie 1 Konstytucji RP). Taka tymczasem interpretacja prowadzi w prostej linii do zaprzeczenia racjonalności prawodawcy. Znaczenie językowe art. 107a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS godzi w powołaną wartość konstytucyjną. Innymi słowy, jego przyjęcie wiązałoby się z koniecznością odrzucenia fundamentalnej zasady konstytucyjnej w postaci równości wobec prawa. Taki stan rzeczy implikuje konieczność dokonania wykładni rozszerzającej, przełamującej językowo jasne znaczenie interpretowanego przepisu, co podyktowane jest koniecznością zapewnienia spójności aksjologicznej. Uzupełniająco wskazał, że w § 10 powoływanego rozporządzenia oraz art. 5 ust. 1 ustawy o rencie strukturalnej w rolnictwie, wyłączenia prawa do renty strukturalnej nie powiązано z samym spełnianiem warunków do innego świadczenia przewidzianego w tych przepisach a z jego ustaleniem, to jest z wydaniem w tym przedmiocie deklaratoryjnej decyzji potwierdzającej jego nabycie. W rezultacie nie można byłoby przyjąć jakoby § 10 rozporządzenia i art. 5 ust. 1 ustawy o rencie strukturalnej w rolnictwie wyłączały dopuszczalność uzyskania prawa do renty strukturalnej w związku z samym tylko spełnianiem warunków do renty rodzinnej. Choć bowiem z art. 107a ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynika, że ustanie prawa do renty rodzinnej na skutek wniosku z art. 107a ust. 1 nie ma charakteru definitywnego, to jednak w art. 107a ust. 4 przewidziano ponowne ustalenie prawa do renty rodzinnej. Z powyższego jasno wynika, iż w okresie po uwzględnieniu wniosku przewidzianego w art. 107a ust. 1 prawo to, jakkolwiek ubezpieczony co do zasady spełnia do niego warunki, nie jest ustalone w rozumieniu § 10 powoływanego

rozporządzenia oraz w art. 5 ust. 1 ustawy o rencie strukturalnej w rolnictwie. Jednocześnie zwrócenia uwagi wymaga, iż w § 14 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na uzyskiwanie rent strukturalnych objętej planem rozwoju obszarów wiejskich przewidziano rozwiązanie zbiegu prawa do renty strukturalnej i prawa do renty z ubezpieczenia społecznego, zaopatrzenia emerytalnego lub ubezpieczenia społecznego rolników. Rozwiązanie to ma wszakże charakter jednokierunkowy - w tym znaczeniu, że dotyczy sytuacji nabycia jednego z określonych powyżej praw w trakcie pobierania renty strukturalnej. Wskazuje się w nim, iż dla nabycia w określonej w nim sytuacji prawa do renty strukturalnej konieczne jest wycofanie wniosku o inne przewidziane tam świadczenie w określonym tam terminie. Co istotne, żadne przepisy nie zawierają regulacji nakładającej analogiczny obowiązek w razie ubiegania się o rentę strukturalną przez osobę pobierającą rentę rodzinną z ubezpieczenia społecznego rolników. Zatem i z tego punktu widzenia brak przeszkód do stosowania w takim wypadku art. 107a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Odpowiadając na przedstawione zagadnienie prawne i podejmując o powyższej treści uchwałę Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 107a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obowiązujący od dnia 2 maja 2003 r.) umożliwia jednej lub kilku osobom uprawnionym do renty rodzinnej złożenie wniosku o wyłączenie jej (ich) z kręgu osób uprawnionych do tego świadczenia. Skutkiem złożenia takiego wniosku jest ustanie prawa do renty rodzinnej tej osoby (osób), nie zaś zawieszenie świadczenia, co powoduje, że organ rentowy ponownie ustala prawo do renty rodzinnej dla pozostałych osób uprawnionych. W takiej sytuacji ponowne obliczenie wysokości renty rodzinnej następuje z pominięciem osób wyłączonych. Wskazać należy jednak, że wniosek o wyłączenie, o którym stanowi art. 107a ustawy, nie jest równoznaczny (nie-dozwolonemu) wnioskowi o zrzeczenie się prawa do renty rodzinnej. Osoba, która taki wniosek złożyła, może bowiem złożyć ponownie wniosek o ustalenie prawa do renty rodzinnej. *Ratio legis* wprowadzenia powyższego przepisu wynikała z konieczności uregulowania sytuacji, w której uprawnionych do renty rodzinnej jest więcej niż jedna osoba i niektóre z osób uprawnionych do tej renty nabywają prawo do innego

świadczenia. Należy więc przyjąć, że jest to konstrukcja w interesie każdej osoby uprawnionej do renty rodzinnej. Konstrukcja ta ma za zadanie, w razie zbiegu prawa do kilku świadczeń względem osoby uprawnionej do renty rodzinnej, umożliwić pozostałym uprawnionym członkom rodziny pobieranie świadczenia - po ponownym przeliczeniu renty - w wyższej wysokości. Prawo do wyłączenia się z kręgu uprawnionych jest więc prawem samoistnym i jako takie musi przysługiwać każdemu uprawnionemu. Inaczej mówiąc, każda z osób uprawnionych może taki wniosek złożyć. Podkreślenia wymaga to, że skutkiem zgłoszenia takiego wniosku jest ustanie prawa do renty tej osoby, a nie - jak poprzednio - zawieszenie tego prawa. Osoba ta, w każdym czasie, będzie oczywiście mogła zgłosić wniosek o ponowne ustalenie tego prawa (art. 107a ust. 4 ustawy emerytalnej), przy czym ustalenie tego prawa nastąpi nie wcześniej niż od miesiąca zgłoszenia wniosku i - co oczywiste - jeśli nadal istnieje prawo do renty.

Jednakże z powyższego nie można wyprowadzać wniosku w postaci stwierdzenia, iż wyjście z kręgu uprawnionych do renty rodzinnej i ustanie prawa do tej renty powoduje to tym, że aktualizuje się prawo do renty strukturalnej - świadczenia poza systemem ubezpieczeń społecznych. Zauważyć należy, że świadczenie to wprowadzone zostało ustawą z dnia 26 kwietnia 2001 r. o rentach strukturalnych w rolnictwie (Dz.U. Nr 52, poz. 539 ze zm.). Zgodnie z tą ustawą (art.3) prawo do renty strukturalnej przysługuje rolnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: ma ukończone 55 lat, lecz nie osiągnął 60 lat, jeżeli jest kobietą, albo ma ukończone 60 lat, lecz nie osiągnął 65 lat, jeżeli jest mężczyzną, podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, określone w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników przez okres wymagany do uzyskania emerytury rolniczej z chwilą ukończenia 55 lat, jeżeli jest kobietą, albo 60 lat, jeżeli jest mężczyzną, prowadził nieprzerwanie działalność rolniczą w okresie 10 lat bezpośrednio poprzedzających zgłoszenie wniosku o rentę strukturalną i działalność ta była jedynym lub głównym źródłem jego utrzymania, zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, przekazał gospodarstwo rolne o łącznej powierzchni wynoszącej co najmniej 3 ha. Ponadto prawo do tej renty nie przysługuje rolnikowi, który ma ustalone prawo do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego lub zaopatrzenia emerytalnego albo który jest objęty innym niż rolnicze ubezpieczeniem społecznym lub zaopatrzeniem emerytalnym (art. 5). Także sposób finansowania rent strukturalnych - tak jak warunki do ich przyznania - jest odmiennie regulowany niż w systemie ubezpieczeń społecznych, bowiem renty

strukturalne finansowane są z budżetu państwa (art. 21). Z kolei na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. z dnia 31 grudnia 2003 r.) na mocy art. 3 ust. 2 pkt 1 Rada Ministrów (rozporządzeniem z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na uzyskiwanie rent strukturalnych objętej planem rozwoju obszarów wiejskich) stworzono prawną możliwość pobierania renty po rolniku jego małżonkowi. W § 10 stanowi się, iż małżonkowi uprawnionego do renty strukturalnej, w razie śmierci tego uprawnionego, przyznaje się rentę strukturalną, nie dłużej jednak niż do dnia, do którego tę rentę pobierałby uprawniony, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki: 1) przekazane gospodarstwo rolne stanowiło źródło utrzymania dla obojga małżonków; 2) małżonek uprawnionego do renty strukturalnej: a) ukończył 55 lat, lecz nie osiągnął wieku emerytalnego i nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego lub zaopatrzenia emerytalnego, lub ubezpieczenia społecznego rolników, b) nie prowadzi działalności rolniczej.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że kwestia wypłaty świadczeń w postaci renty strukturalnej, po pierwsze, nie wchodzi w skład instytucji zabezpieczenia społecznego objętych systemem ubezpieczeń społecznych i nie jest finansowana z Funduszu, po drugie, świadczenie to zostało uregulowane wyczerpująco w wyżej wskazanych ustawach, a przepisy o ubezpieczeniu społecznym rolników stosuje się wyłącznie w sprawach nieuregulowanych i nie wprost tylko odpowiednio (art. 1 ust. 2 ustawy o rentach strukturalnych w rolnictwie).

Mając powyższe uwagi na względzie wskazać należy, iż art. 107a należy odczytywać ściśle w związku z art. 100 i w związku z art. 3 ustawy emerytalnej. Przepis ten znajduje się w dziale VIII „Zasady ustalania świadczeń” i dotyczy wyłącznie świadczeń określonych w ustawie, którymi zgodnie z art. 3 ustawy są; emerytura, renta z tytułu niezdolności do pracy, w tym renta szkoleniowa, renta rodzinna, dodatek pielęgnacyjny, dodatek do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej, zasiłek pogrzebowy. Niedopuszczalne jest stosowanie art. 107a ustawy w celu uzyskania innego świadczenia będącego poza systemem ubezpieczeń społecznych. Ponadto stosując art. 107a nie można tracić z pola widzenia, iż zgodnie z art. 103 ustawy istnieje również możliwość zawieszenia lub zmniejszenia renty rodzinnej na zasadach określonych w art. 104-106. Tak jak to zostało przedstawione na wstępie, konstrukcja wyłąc-

czenia z kręgu osób uprawnionych stwarza, obok zawieszenia tego prawa, możliwość wyboru innego świadczenia (np. własnej emerytury), w razie zbiegu prawa do kilku świadczeń, każdej osobie uprawnionej do renty rodzinnej z tym skutkiem, że pozostałym osobom przelicza się rentę na nowo z pominięciem osób wyłączonych. Innymi słowy, instytucja ta pozwala pobierać wyższe świadczenie pozostałym uprawnionym do renty rodzinnej, w sytuacji gdy osobie uprawnionej do renty rodzinnej przysługuje inne korzystniejsze świadczenie i złoży wniosek o wyłączenie na podstawie art. 107a ustawy. Wskazać przy tym należy, że art. 107a ustawy nie ma charakteru rozstrzygającego w sytuacji wystąpienia zbiegu świadczeń. Ustawa emerytalna co do zasady nie dopuszcza równoczesnego pobierania dwóch konkurencyjnych lub wyłączających się świadczeń z ubezpieczenia społecznego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Zgodnie z jej art. 95 ust. 1 w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Tym samym kwestie zbiegu świadczeń uregulowano w sposób pełny w rozdziale 3 działu VII ustawy emerytalnej. Mając powyższe na uwadze wskazać trzeba, że w przypadku jednej osoby uprawnionej do renty rodzinnej i zbiegu świadczeń dla tej osoby art. 107a nie ma żadnego znaczenia, skoro pobierać można tylko jedno świadczenie. Tym samym przy zbiegu renty rodzinnej, do której uprawniona jest tylko jedna osoba i innego świadczenia z ubezpieczenia społecznego art. 107a nie może mieć zastosowania, w takiej sytuacji zbędny jest wniosek o wyłączenie z kręgu osób uprawnionych do renty rodzinnej, który w wyniku stosowania przepisów dotyczących zbiegu świadczeń nie wpływa w jakikolwiek sposób na sytuację prawną takiej osoby. Przepis art. 107a ustawy ma jedynie zastosowanie w sytuacji, gdy występuje więcej osób uprawnionych do renty rodzinnej, pozwalając na ponowne przeliczenie tego świadczenia, z korzyścią dla osób (uprawnionych członków rodziny), które nadal będą pobierać to świadczenie w wyższym wymiarze, ustalonym z pominięciem osoby „wyłączonej” z tego świadczenia na podstawie art. 107a.

Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego (wyrok z dnia 4 stycznia 2000 r., K 18/99, OTK 2000 nr 1, poz. 1) zasada równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP) nakazuje jedynie, aby wszystkie podmioty prawa charakteryzujące się daną cechą istotną w równym stopniu były traktowane równo, tzn. bez różnicowań zarówno faworyzujących jak i dyskryminujących - tym samym wymieniona zasada zakłada jednocześnie odmienne traktowanie podmiotów, które nie posiadają wspól-

nej cechy istotnej. Mając powyższe na uwadze nie można mówić o naruszeniu konstytucyjnej zasady równości wobec prawa w sytuacji, gdy w kwestii świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w którego systemie istotny element stanowi składka ubezpieczeniowa, renta strukturalna powyższej cechy nie posiada, bowiem nie jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, a wskazany wspólny element w postaci składki ubezpieczeniowej w niej nie występuje.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy podjął uchwałę o wskazanej wyżej treści.

=====